ఈ వారం కథ

సత్యపాలన

—సింహప్రసాద్.

నిన్ను కూడా రాజకీయాల్లోకి తీసుకొస్తున్నాం" రాజశేఖరం అన్నాడు.

"తండ్రీ కొడుకులు ఉద్ధరిస్తోన్నది చాలదనా మళ్ళీ నన్ను దింపటం" నవ్వుతూ కొట్టిపారేసింది సత్య.

"సరదా కనటం లేదు సత్యా—నిజం. మన మున్సిపాలిటీని మహిళలకి రిజర్వు చేశారు కదా. మన పార్టీ సీటు నీకొచ్చేలా ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు నాన్నగారు"

విస్మయంగా అపనమ్మకంగా చూసింది.

"నువ్వేం భయపడొద్దు. వెనుక ముగ్గు పెట్టడానికి మేమున్నాం కదా"

"అహ అందుక్కాదు..."

"మరేవిటి? గెలుపు గురించా? నాన్నగారి పలుకుబడి నిన్ను ఈజీగా గెలిపించేస్తుందిగాని ఈ అప్లికేషన్ మీద సంతకం పెట్టు"

అందుకుని చూసింది.

పార్టీ టిక్కెట్టు ఇమ్మని పార్టీ అధ్యక్షుడికి రాసిన దరఖాస్తు.

బయోడేటా వివరాలు కూడా ఇవ్వబడ్డాయి. ఆత్రంగా చదివింది.

ఫస్టు క్లాసుతో డిగ్రీ పాసయ్యిందిట. కాలేజీ స్టూడెంట్స్ యూనియన్ లీడర్‌గా ఎన్నో సాధించిందిట. మరెన్నో బహుమతులు ప్రశంసలు అందుకుందిట. చంచల్రావుగారి కోడలయ్యాక పార్టీ నగర మహిళా విభాగంలో ప్రముఖ పాత్ర వహించిందిట. ఎన్నో సేవా కార్యక్రమాల్లో పాల్గొని ప్రజల మెప్పు పొందిందిట. సారా నిషేధోద్యమానికి నాయకత్వం వహించిందిట.

భర్త వంక ఆశ్చర్యంగా చూసింది. ఎందుకంటే పెళ్ళికి ముందు రాసిన వన్నీ నిజాలు. పెళ్ళయ్యాక పేర్కొన్నవన్నీ అబద్ధాలు.

ఒక స్నేహితురాలీమధ్య అన్నట్టు పెళ్ళయ్యాక ఇంటికీ భర్తకీ పిల్లలకీ చీరలకీ నగలకీ సినిమాలకీ పేరంటానికీ పరిమితమైపోయింది.

నవ్వేడతడు.

"ఆ రాతల గురించేం పట్టించుకోకు. రాజకీయాల్లో ఆమాత్రం షో చెయ్యాలి. అయినా ఇవి చూసే టిక్కెట్టివ్వరు. చాలా పైరవీలు గట్రా చెయ్యాలి. అవన్నీ నాన్నగారు చూసుకుంటార్లే"

సంతకం పెట్టించుకు వెళ్ళిపోయాడు రాజశేఖరం.

శిలా ప్రతిమలా కూర్చుండిపోయింది సత్య.

ఇదంతా నిజమని నమ్మబుద్ధి కావడం లేదు. తను రాజకీయాల్లో ప్రవేశించడమన్న వూహే ఎంతో వింతగా తమాషాగా అనిపిస్తోంది. అదే సమయంలో ఎంతో ఆనందంగా పట్టరానంత సంబరంగాను వుంది.

కాలేజీ రోజులు గుర్తొచ్చాయి.

ప్రతి ఏడాదీ ఏదో ఒక పదవి చేబట్టింది. ఫైనల ఇయర్లో స్టూడెంట్స్ యూనియన్ ప్రెసిడెంట్‌గా ఎన్నికైంది. కాలేజీ కమిటీలో ప్రిన్సిపాల్తో పోట్లాడి ఎన్నో పనులు చేయించింది. విద్యార్థినులకు వెయిటింగు రూమూ సైకిలు స్టాండూ ఏర్పాటు చేయించింది. లైబ్రరీకి పుస్తకాలు తెప్పించింది. సైన్సు లేబరేటరీలకి ఎక్విప్‌మెంట్ తెప్పించేందుకు కృషి చేసింది. సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు నిర్వహించింది. ప్రముఖుల్ని పిలిచి గోష్ఠుల్ని ఏర్పాటు చేసింది. ఒకసారి సమ్మె కూడా చేయించింది.

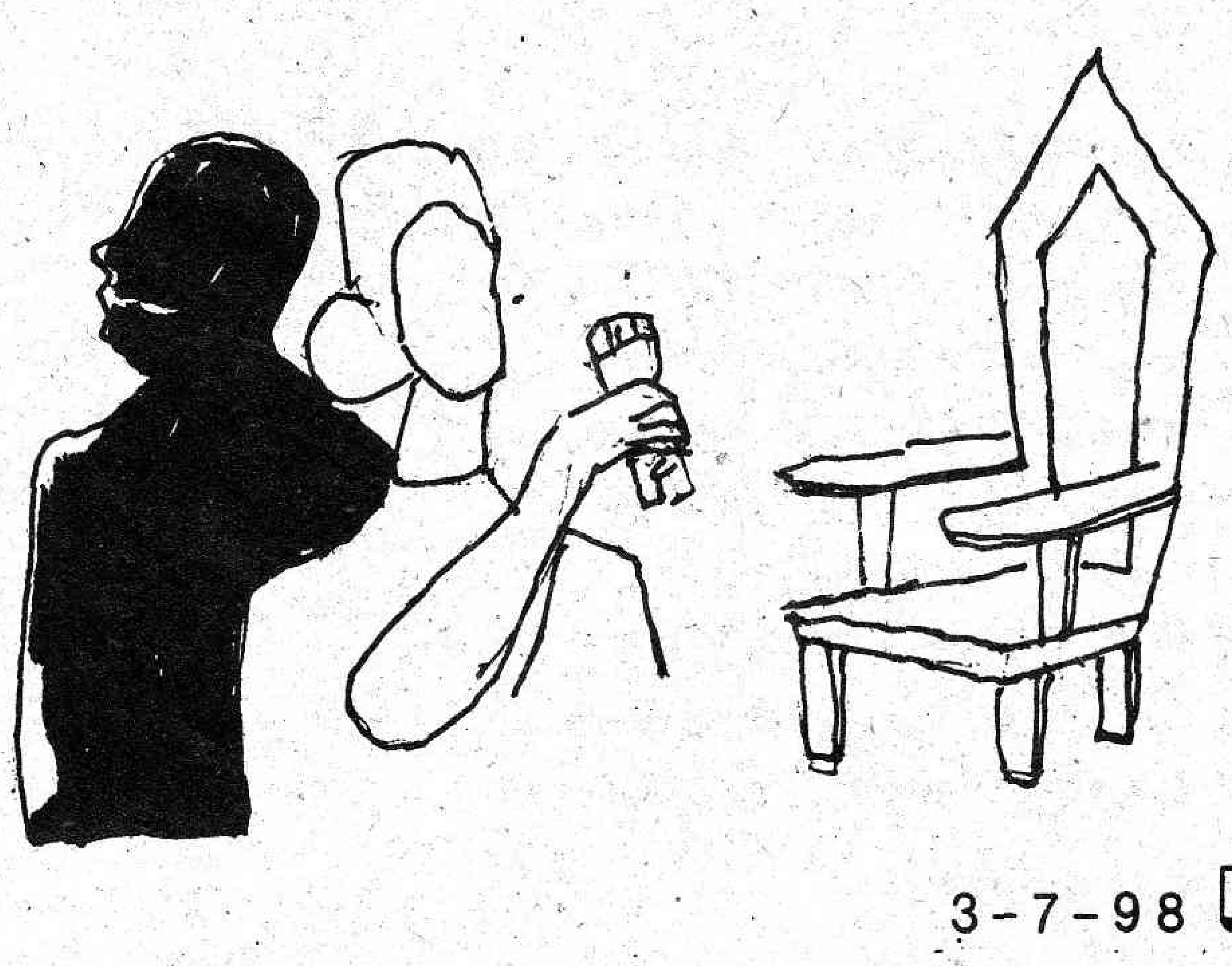

తనో చక్కని నాయకురాలని ఎన్నో సార్లు ఋజువు చేసుకుంది.

ఇప్పుడేకంగా మున్సిపల్ చైర్‌పర్సన్‌గా నగర ప్రథమ పౌరురాలిగా...

ఉప్పెనలా పొంగివచ్చిన ఉత్సాహానికి వుబ్బి తబ్బిబ్బయ్యింది. సంతోషాన్ని ఎవరో ఒకర్తో పంచుకోవాలనిపించింది. పరుగునెళ్ళి అత్తగార్తో చెప్పింది.

"అయితే ఇహనుంచి నువ్వు కూడా ఇల్లు పట్టకుండా తిరుగుతావన్నమాట. ఇంటిపనంతా నా నెత్తిన పడుతుంది కామోసు!"

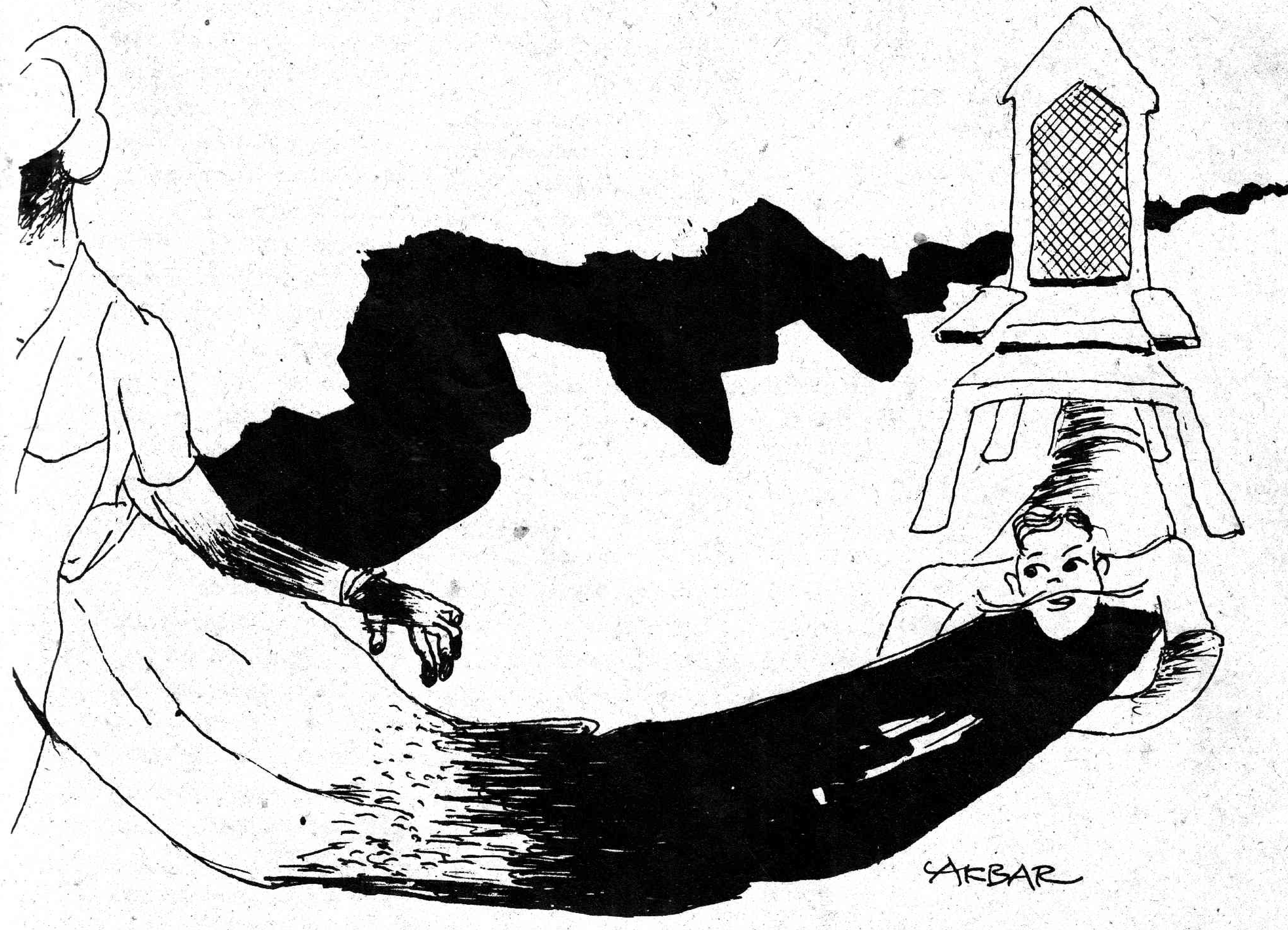

హతాశురాలయ్యింది సత్య. ఆవిడ ధోరణి అంతేలే అని సరిపెట్టుకుంటూ హాల్లోకి నడిచింది.

చంద్రావు గురించొచ్చారో ముగ్గురు. సత్యని చూసి దణ్ణం పెట్టారు. కొత్త పరిణామానికి తడబడింది. అప్పుడే వార్తకి రెక్కలొచ్చాయనుకుంటూ ప్రతి నమస్కారం చేసింది. వాళ్ళకి సమాధానం చెప్పి పంపి పుట్టింటికి ఫోన్ చేసింది.

"మంచిదేగాని మీ మావగారెలా చెబితే అలా నడచుకో" అన్నాడు తండ్రి.

"నువ్వేమైనా సాధించగలవే" అంటూ అభినందించింది తల్లి.

మర్నాటి పేపర్లలో అధికార పార్టీ టిక్కెట్టు కోసం ప్రయత్నిస్తున్నవారి జాబితాలో సత్య పేరు కూడా చేర్చి వార్తలొచ్చాయి. ఎవరెవరికి సీటు దక్కే అవకాశాలున్నాయో కూడా రాశాయి.

ప్రముఖ సంఘ సేవికా ఓ మంత్రి గారికి దూరపు బంధువు అయిన రాజేశ్వరికి సీటు వచ్చే అవకాశాలెక్కువగా వున్నట్టు రాశాయి. కులపు ఓట్ల దృష్ట్యా చూస్తే మాత్రం వరలక్ష్మికి ఇవ్వచ్చని వూహాగానం చేశాయి. మాజీ ఎమ్మెల్యే కోడలైనా రాజకీయానుభవం లేనందున సత్యకి సీటు రాకపోవచ్చని పేర్కొన్నాయి.

అయినా సత్య నిరుత్సాహపడలేదు. మావగారి 'పట్లు' గురించామెకి బాగా తెలుసు. పైగా ఒకసారి మున్సిపల్ ఛైర్మన్‌గా మరోసారి ఎమ్మెల్యేగా పని చేశారాయన. క్రితంసారి అసెంబ్లీ ఎన్నికల్లోపడిపోయినా పై వర్గాల్లో పలుకుబడి తగ్గలేదు. ఎలాగైనా టిక్కెట్టు సాధించుకురాగల సమర్థులనుకుంది.

అయినప్పటికీ ఏదో తెలీని టెన్షన్ ఆమెని వదల్లేదు.

నాలుగో రోజున మీసం మెలేస్తూ వచ్చారు చంద్రావు.

జయజయ నినాదాలు మార్మోగాయొక్కసారే.

థ్రిల్లింగ్‌గా ఫీలయ్యింది సత్య. ఏదో తెలీని ఎక్సైట్‌మెంట్ చుట్టేసిందామెని.

తను ఛైర్‌పర్సన్ అయిపోయినట్టే అన్పించింది.

కళ్ళ ముందు టౌన్ పరిస్థితి సమస్యలు కదిలాయి.

రైల్వే స్టేషన్ కెళ్ళే దారి కిరుప్రక్కలా వున్న లేబర్ గుడిసెలూ ఆ గుడిసెవాసుల బతుకులు గుర్తొచ్చాయి. అశుభ్రంగావున్న పంట కాలువ నీళ్ళు త్రాగే బలహీన వర్గాలవారు గుర్తొచ్చారు. నానా ఖంగాళీగా వుండే గోదావరి గట్టు మనస్సులో మెదిలింది. శుద్ధి చెయ్యని పంపునీళ్ళు త్రాగి జనం అమీబియాసిస్ పాలిట పడుతున్న సంగతి గుర్తొచ్చింది. కాస్త వరానికే మునిగే రోడ్లు పుస్తకాల్లేని లైబ్రరీ మొక్కల్లేని పార్కు పాఠాలు చెప్పని స్కూళ్ళు గోతుల రోడ్లు రోడ్డు మీదకి చొచ్చుకొచ్చిన బిల్డింగులూ అక్రమ ఆక్రమణలు అవినీతీ...అన్నీ గుర్తొచ్చాయి.

ఏదో చెయ్యాలి మరో సాధించాలన్న తపన వూపిరి పోసుకుందామెలో.

నామినేషన్ దాఖలు చెయ్యడం కౌన్సిలర్లని సెలక్ట్ చెయ్యడం కరపత్రాలు బానర్లు జండాలు సిద్ధపరచడం-గబ గబా జరిగిపోయాయి.

ప్రచారానికి బయల్దేరుతూ సత్యని కూడా రమ్మన్నారు. దణ్ణంపెట్టి ఓట్లడిగితే చాలన్నారు. ఆమెకి ప్రేక్షక పాత్ర ఇచ్చి వ్యయవహారాలన్నీ చంచలావు రాజశేఖరము పార్టీవారు చూస్తున్నారు.

ఒక కాలనీలో ఏర్పాటు చేసిన ప్రచార సభలో పాల్గొన్నారంతా.

స్థానికులు తమ సమస్యల్ని ఏకరువు పెట్టారు.

అన్నీ తీర్చేస్తామంటూ వాగ్దానం చేశారు చంచలావు.

"ఇది వరకు ఇలాగే చెప్పేరు" అన్న వ్యాఖ్యానాలు వినిపించాయి. వారి మీద పడి కరిచినంత పని చేసి నోర్మూయించారు కొందరు కార్యకర్తలు. సభ ముగించెయ్యబోతోంటే సత్యని మాట్లాడమన్నారు కొందరు మహిళలు.

"సత్యాదేవి అందర్లాటి వారు కాదు. పనుల్ని మాటల్లో చెప్పరు. ఆచరణలో చూపిస్తారు" అదో సర్ది చెప్పబోయాడు స్థానిక నాయకుడు. ఆమె ఉపన్యసించలేదని అతడి నమ్మకం. కాని ఆవేశంతో సన్నగా వూగిపోతూ మైకు అందుకుంది సత్య.

మళ్ళీ కాలేజీ డేస్ నాటి సత్యగా మారిపోయిందామె. వారి సమస్యల్ని విశ్లేషించింది. కారణాలూ పరిష్కార మార్గాలూ చెప్పింది. అన్నీ చక్కదిద్దుతానని హామీ ఇచ్చింది.

పది నిమిషాలపాటు ఆగకుండా మ్రోగాయి తప్పట్లు.

చంచలావుతోసహా అంతా విస్తుబోయారామె వాక్ప్రవాహానికి.

ఆ పిమ్మట ఏ సభలోనూ చంచలావు రెండు నిమిషాలకన్నా ఎక్కువ మాట్లాడలేదు. అసలాయన వచ్చారో లేదో కూడా ఎవరూ పట్టించుకోలేదు.

అన్నిచోట్లా సత్య. అందరి నోళ్ళలోనూ సత్య.

ఆమెలో జనావళికి కొత్త నాయకురాలు కన్పించింది. ఆమె అందర్లాంటిది కాదన్న నమ్మకం కుదిరింది. తమకీ తమ వూరికీ ఏదో చేస్తుందని మనస్ఫూర్తిగా విశ్వసించారు. బ్రహ్మరథం పట్టారు.

అత్యధిక మెజార్టీతో గెలుపొందింది సత్య.

అప్పుడు జరిగిన విజయోత్సవ సభ చూసి ఆమె రాష్ట్రస్థాయి కెదిగిపోవడం ఖాయం అనుకున్నారు చంచలావు. ఆ ఉత్తర క్షణాన తనకిక రాజకీయ గ్రహణం పట్టేసినట్టే అని అనుకున్నారు. అసూయతో మండారు. మూల్గారు. అన్నీ దిగమ్రింగి 'నా కోడలి పదవి నా పదవే కదా' అనుకుని మొఖానికి చిరునవ్వు పులుముకున్నారు.

ప్రమాణ స్వీకారోత్సవానికి సత్య వెంట వెళ్ళేడు రాజశేఖరం. ఆమె కేవలం తన డమ్మీ అన్నట్టుగా వ్యవహరించాడు. అధికారులకీ సిబ్బందికీ ఆజ్ఞలిచ్చాడు.

కౌన్సిల్ ప్రథమ సమావేశానిక్కూడా వెళ్ళి కూర్చున్నాడు. ప్రతిపక్ష సభ్యులు అభ్యంతరం లేవనెత్తారు.

"నా భార్యకి సహాయంగా వచ్చేను" అని భీష్మించుకుని కూర్చున్నాడు.

అతడి ప్రవర్తన చాలా ఇబ్బందిగా అన్పించింది సత్యకి. ప్రతిపక్ష సభ్యులు గోల చెయ్యడంతో అతడ్ని బయటికెళ్ళి పొమ్మనక తప్పలేదు. అతడు బుసలు కొడ్తూ వెళ్ళేడు. కొందరు నవ్వేరు. అవమానంగా ఫీలయ్యిందామె. మరీ అంత సంస్కార హీనంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడేమిటని భర్తమీద లోలోన విసుక్కుంది.

నగరాభివృద్ధికి తీసుకోవాల్సిన చర్యల గురించి చర్చిస్తూ అందరి సహాయ సహకారాలనీ అభ్యర్థించింది సత్య.

అనంతరం జరిగిన పత్రికా సమావేశంలో అవినీతి లేని పాలనని అందిస్తాననీ పట్టణాభివృద్ధికి నిస్వార్థంగా కృషి చేస్తాననీ ప్రకటించింది.

తన ఛాంబర్లో కెళ్ళిన సత్య తన సీట్లో కూర్చుని సిగరెట్ కాలుస్తున్న భర్తని చూసి విస్తుబోయింది.

"అది చైర్‌పర్సన్ కోసం నిర్దేశించిన కుర్చీ. మీరందులో కూర్చోకూడదు. ఎవరైనా చూస్తే బావుండదు"

"మనలో మనకేవిటోయ్"

"మనమైనా మరొకరైనా. ఎవరి స్థానాల్లో వాళ్ళుంటే మంచిది"

"ఏవిటోయ్ పత్తిత్తు కబుర్లు చెబుతున్నావ్. నిన్నీ స్థానానికి తీసుకొచ్చి కూర్చోబెట్టింది మేమని మర్చిపోకు"

"ప్లీజ్. కాస్త అర్థం చేసుకుని డిగ్నిఫైడ్‌గా వ్యవహరించండి. నేనిపుడు పబ్లిక్ ఫిగర్ని. "

ఆమె మొఖంలోకి చూశాడు. గర్వం లేశమాత్రమూ కన్పించలేదు.

"సరే అయితే. ఇలాటి కుర్చీయే ఇంకోటి తెప్పించి నీ పక్కనే వేయించు"

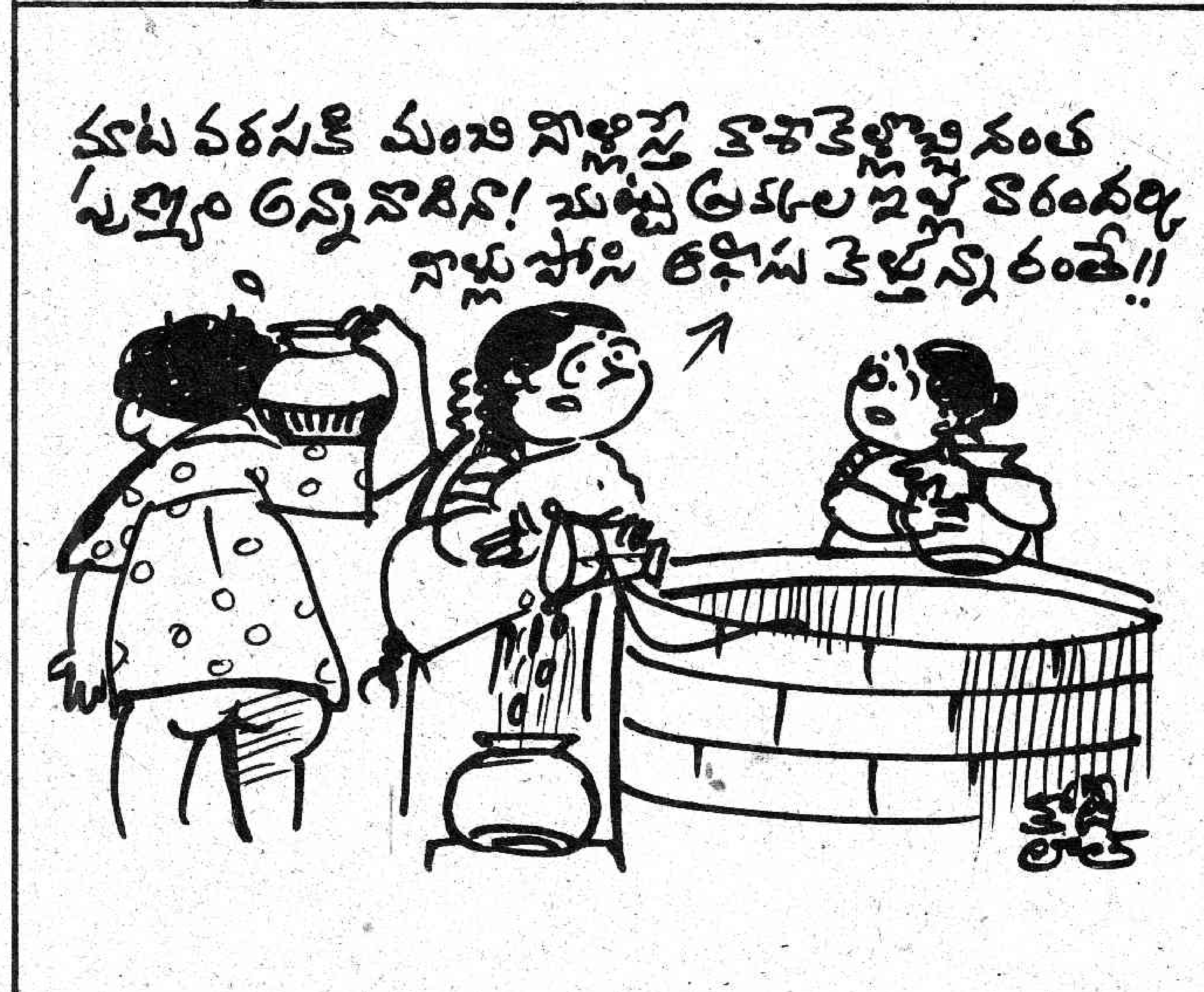

అమ్మ

డింపుల్ కూతురు ట్వింకిల్ బోయ్‌ఫ్రెండు గట్టు ఆమె మీద ఒకటే ఫిర్యాదు చేస్తున్నాడు. ఏమిటంటే ఆమె గర్ల్‌ఫ్రెండులా ప్రవర్తించదట. అలా చెయ్యి, ఇలా చెయ్యి అని తెగ ఆర్డర్లు ఇస్తూ వుంటుందట. అంచేత నేను పెళ్లి చేసుకున్నా భార్య కోసం అమ్మను విడిచిపెట్టడం కాదు, ఒక అమ్మ కోసం అసలు అమ్మను వదిలిపెట్టేయడమే అంటున్నాడు.

అలా చెయ్యక తప్పలేదామెకి.

మరునటి రోజున మున్సిపల్ కమీషనర్నీ సెక్షన్ హెడ్స్‌నీ ఇతర అధికారుల్నీ సమావేశపరిచింది సత్య.

పారిశుధ్యం గురించీ పన్నుల వసూళ్ళ గురించీ అభివృద్ధి కార్యక్రమాల గురించీ అడిగి తెలుసుకుంది. అవన్నీ వేగిర పరచాలంటూ కౌన్సిల నిర్ణయాలని తెలియజెప్పింది. ఇంటి ప్లాన్ల మంజూరు దగ్గర్నుంచి వాటర్ కనెక్షన్లివ్వడం వరకు టెండర్ల నుంచి కాంట్రాక్టు పనుల వరకు అన్నిట్లోను అవినీతిని చొరబడనీయవద్దని గట్టిగా చెప్పింది. తనెలాంటి అవినీతినీ సహించననీ ఆరోపణలొస్తే తీవ్ర చర్య తీసుకుంటానని హెచ్చరించింది.

ఒక నెల గడిచింది. ఎందులోనూ ఎలాంటి మార్పు కన్పించలేదు సత్యకి. మరో నెల గడిచింది. తను చైర్‌పర్సన్‌గా ఎన్నిక కాకముందెలా వుందో అక్షరాలా అలాగే వుంది పరిపాలన. ఊరు కాదు పనులు కాదు ఆఫీసు వ్యవహారాలు కాదు ప్రతిదీ ఇదివరకట్లానే వుంది–ఇదివరకట్లానే సాగుతోంది తప్ప ఎలాంటి మార్పూ లేదు. మరెలాంటి ప్రగతీ లేదు. కనీసం చిన్న కుదుపు కూడా రాలేదు.

అధికారుల్ని పిలిచి తన వేదన వెళ్ళగ్రక్కింది.

"మీరాడవాళ్ళు. మీకీ గొడవలు అర్థం కావు మేడం" కమీషనర్ అన్నాడు.

"నంగి నంగిగా మాట్లాడకండి. విషయమేమిటో సూటిగా చెప్పండి" అంటూ నిలదీసింది.

గబుక్కున చేతులు కట్టుకుని అతి వినయం ప్రదర్శించారు.

పనులన్నీ శ్రద్ధగా చక్కగా చేస్తూనే వున్నామన్నారు. ఇంకా వేగంగా చెయ్యడానికి రూల్సు రెగ్యులేషన్లూ పర్మిషన్లూ ఫైళ్ళూ సంతకాలూ తీర్మానాలూ–ఎన్నో అడ్డంకులని ఏకరువు పెట్టారు. తమ లోపం ఏమాత్రం లేదని సవినయంగా మనవి చేశారు.

అసహనంతో నిస్పృహతో తల్లడిల్లింది. ఇంకేం చేస్తే ఎలా నడిస్తే తననుకున్నట్టుగా పనులు సాగుతాయో అర్థం కాలేదు. అలాగని చేతకాని దాన్లా చేతులు ముడుచుకుని కూర్చోదలచనూ లేదు.

సమర్థుడైన అధికారిగా పేరున్న ఒకాయన్ని పిలిచి తన బాధని వెళ్ళగ్రక్కింది. పరిష్కార మార్గమేదైనా చెప్పమంది.

అతడు అభినందన పూర్వకంగా చూస్తూ అన్నాడు "మీకు కోపం రాదన్న నమ్మకంతో చెబుతున్నాను. అవినీతిని సహించనంటూ మీరు హెచ్చరించేసరికి కమీషనర్ ఆధ్వర్యంలో కొందరు ముఖ్యోద్యోగులు వెళ్ళి మీవారిని కలిశారు. ఇచ్చిపుచ్చుకోవటాల గురించి ఒప్పందం కుదిరింది. అంచేత అంతా నిర్భయంగా యధ్ధాప్రకారం చేసుకుపోతున్నారు."

విద్యుద్ఘాతంలా తగిలాయామాటలు. అదిరిపడి చూసింది. అత్యంతాశ్చర్యంగా చూసింది.

తన చాటున తన భర్త తన క్రింది వాళ్ళతో లాలూచీపడి...!

కోపం బుస్సున తన్నుకొచ్చింది.

ఆయనకి థాంక్స్ చెప్పి కారులో ఇంటికొచ్చేసింది.

"నాకు తెలీకుండా మీరు కమీషనర్తో ఒప్పందానికొచ్చారా?" వుచ్ఛైస్వరంతో సూటిగా ప్రశ్నించింది.

రాజశేఖరం మొఖం పాలిపోయింది నవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తూ అన్నాడు "రిలాక్స్ సత్యా. ఇది మన ఇల్లు. మీ కౌన్సిల్ మీటింగు హాలు కాదు"

"మాట దాటెయ్యొద్దు. నేనడిగిందానికి సమాధానం చెప్పండి."

"చూడు సత్యా. రాజకీయాల గురించి నీకు ఓనమాలు తెలీవు..."

"రాజకీయాలంటే లంచాల్లో వాటాలు పుచ్చుకోవడమా?"

సర్రున కోపం వచ్చిందతడికి. "నిన్నగాక మొన్న కళ్ళు తెరిచిన పిల్ల కాకివి. అసల్నీ గురించి నువ్వేమనుకుంటున్నావ్? నువ్వేమైనా ఇందిరాగాంధీననుకుంటున్నావా?"

"వూరి బాగుకోసం..."

"ష్! ఉపన్యాసాలొద్దు. ఊరిని బాగుచేస్తూ కూర్చోడానికి పదవి వూరికే రాలేదు. పార్టీ టిక్కెట్టుకీ ప్రచారానికీ బోల్డు ఖర్చయ్యింది. ఆ పెట్టుబడంతా రాబట్టుకోడానికి కొందరు మున్సిపల్ ఉద్యోగుల్తో కాంట్రాక్టర్లతో ఒప్పందానికొచ్చారు. మనం వాటా తీసుకోకపోయినా వాళ్ళు తినేది తినక మానరని గుర్తుపెట్టుకో. మరింకేం తర్కించక నేను చెప్పినట్టు నడచుకో. అంతకంటే ఎక్కువగా పెత్తనం చెలాయించాలని కలలు గనకు."

"అంటే మీరు వెయ్యమన్న చోట్లల్లా వెయ్యడానికి రబ్బరు స్టాంపునా?"

"అక్షరాలా అంతే. ఏదో నీ సీటు మహిళలకి రిజర్వ్ చెయ్యబట్టి నిన్ను కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాం. అంతే. మేం చెప్పినట్టు నడుచుకుంటూ పట్టు చీర కట్టుకుని సభలకీ సమావేశాలకీ గెస్ట్‌గా వెళ్ళడమే నీ పని."

"మమ్మల్ని అడ్డం పెట్టుకుని మీరు రాజ్యం ఏలేట్టయితే ఇహ మాకు రిజర్వేషన్లిచ్చి ప్రయోజన మేమిటి?"

"అది కంటితుడుపుచర్య. మీ ఓట్ల కోసం విసిరిన మాంసం ముక్క. అంతే తప్ప నిజంగా మీ ఆడవాళ్ళకి అధికారం ఇచ్చేసి మేం గాజులు తొడుక్కుని కూర్చుందామని కాదు"

హేళనగా నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయాడు రాజశేఖరం.

రోషం వుక్రోషం దుఃఖం ముప్పేటగా పొంగివచ్చాయి. గదిలోకెళ్ళి మంచానికడ్డంపడి బావురుమని ఏడ్చేసింది సత్య.

చాలా బాధగా వుంది. అవమానంగా వుంది. దారుణంగా ఓడిపోయిన భావన నిలువునా నమిలేసింది. కన్నీళ్ళు పొంగి పొంగి వచ్చాయి.

ఆ రాత్రి అన్నం కూడా తిన్లేదు.

ఎప్పటికో గదిలో కొచ్చాడు రాజశేఖరం. "సిల్లీగా ఏడ్వులేంటి. పదవిని ఎంజాయ్ చెయ్యడం నేర్చుకో. బీ హేపీ. పడుకో" అని చెప్పి గుర్రుపెట్టి నిద్రపోయాడు.

కానామెకి నిద్ర రాలేదు. తనవంక ఆశగా ఆర్తిగా చూస్తోన్న జనమే కళ్ళ ముందు కదుల్తూండిపోయారు! ●

సీనియర్

హిందీ సినిమాలో ఎప్పటి నుంచో విలన్‌గా నటిస్తున్న ప్రాణ్‌ను అక్కడి వారందరూ ప్రాణ్ సాబ్ అని పిలుస్తారు. షూటింగు జరుగుతున్నంత సేపూ తన పని అయిపోయినా కుర్చీలోంచి లేవరు. కనీసం లంచ్‌కు వెళ్లాలన్నా డైరెక్టరు గారి పర్మిషన్ తీసుకునే ప్రాణ్ సాబ్ లాంటి సిన్సియర్ సీనియర్ మరెవరు చెప్పండి అని సునీల్ శెట్టి ఆయన్ను తెగ అభిమానిస్తున్నాడు.